

Een vertelseltje van GEORGIË

“Toen God al het land aan het verdelen was aan al de volkeren in de wereld. Vergaten de Georgiërs bij God aan te kloppen ...” Zo gaat het relaas over hoe Georgië ontstond.

Ik trok deze zomer voor de tweede keer naar dit prachtige land, samen met nog 3 Belgen en 6 Oostenrijkers. Na meer dan 24 uur reizen kwamen we aan in Turc'ch, een Armeens dorpje gelegen in een hoogvlakte op ca 1800 meter. We werden er verwelkomd door de enthousiaste salisiaanse zusters van daar. Aankomen in Turc'ch is op de één of andere manier gewoon weer thuiskomen...

'S anderdaags begonnen we dan onmiddellijk met het doel van onze eerste 14 dagen: namelijk speelpleinwerking doen. Met al het materiaal en de ideeën die we meebrachten konden we de kinderen een aantal toffe dagen bezorgen. We maakten vliegers, staken een modeshow in elkaar, deden een fotozoektocht, deden een parade in het dorp met paard en kar, en natuurlijk het belangrijkste we speelden met de kinderen. De communicatie verliep vaak wat stuntelig – want in deze uithoek van Georgië spreekt men enkel Armeens en Russisch – maar was juist een extra motivatie voor ons om iets te doen onder het motto: 'moeilijk gaat ook'.

We hadden ook heel wat contacten met de plaatselijke bevolking, zo werd hun levenswijze een stukje duidelijker voor ons. Veel van de jongvolwassenen (van onze ouderdom) zijn er al getrouwd en hebben een gezin. Want van verder studeren is géén sprake! Wat ook opviel was de gastvrijheid waarmee we begroet werden, ontelbare Armeense koffie's werden ons aangeboden met telkens zoetigheid erbij. Met pijn in het hart moesten we afscheid nemen van Turc'ch om met het tweede (meest intensieve) deel van onze reis te beginnen. We trokken naar Khisabavra, een klein bergdorpje om daar samen met 3 Georgische animatoren (die vorig jaar onze animatorcursus volgden) een animatorcursus te geven. Er kwamen 23 jongeren vanuit 12 parochies naar onze cursus. Zelf gaven we de workshops en we deden de overige tijd ook mee met de cursisten. Ook hier was weer het motto: 'moeilijk gaat ook' van toepassing. Want slechts één iemand kon vertalen van het Engels naar het Russisch. De overige communicatie verliep letterlijk met handen en voeten. De accommodatie en het eten was hier ook niet altijd even goed, maar we leefden nu eenmaal in een arm dorpje. Er was één piepklein winkeltje waar we alle chocolade opkochten voor onze 'moeilijke momenten'. Gedurende 4 namiddagen hebben we ook speelpleinwerking gedaan in

Khisabavra. Concreet hield dit in dat we de Georgische animatoren coachten in het spelen met kinderen. Want u moet weten dat in Georgië niets van speelpleinwerking of andere vrijetijdsbesteding bestaat. De kinderen van Khisabavra beleefden in deze namiddagen de tijd van hun leven, want zij hadden nog nooit zoveel gespeeld! Na 10 dagen konden we besluiten dat onze cursus echt geslaagd was, we hebben héél wat geëngageerde jongeren kunnen opleiden tot animatoren die hun enthousiasme zullen doorgeven aan de kinderen in hun parochie. Dankzij onze sponsers hoefden de jongeren niets te betalen voor de cursus en hun verblijf en konden we elke parochie een set meegeven om hun eigen speelplein op te starten.

Na deze intensieve dagen brachten we nog 3 dagen door in Tbilisi, de hoofdstad, waarna we moe maar voldaan weer huiswaarts trokken.

Dries De Vos

spelletjes spelen in Khisabavra